

άνωμαλίας τῆς ἀναπτύξεως τῶν νεύρων καὶ τοῦ μίσχου.

Δεσμώσεις τῶν κυρίων νεύρων προκαλεῖ ἐπιμήκυνσιν τοῦ φύλλου. Ἄπ' ἐναντίας διχοτόμησις ἐνὸς κυρίου νεύρου θὰ προκαλέσῃ πλάτυνσιν κ.λ.π.

Πήρωσις νεύρου ἢ νεύρων θὰ προκαλέσῃ παραμόρφωσιν εἰς τὸ ἔλασμα. Διχάλωσις τοῦ μίσχου θὰ ἐμφανίσῃ διπλοῦν φύλλον.

Ἡ μικροφυλλία ἀναφερομένη ὑπὸ ξένων συγγραφέων δὲν ἀνευρέθη τοῦλάχιστον ὑπὸ τοῦ γράφοντος. Πάντως μικροφυλλία προκαλεῖται ἀπὸ τροφοπενίας ψευδαργύρου κυρίως. Χρειάζεται ὄθεν, προσοχὴ διὰ τὸ σύμπτωμα τοῦτο.

Ἡ ποικιλόχρωσις εἶναι χλωρωτική κηλιδωσις τῶν φύλλων διάφορος ὁμοίως παντελῶς τῆς κοινῆς χλωρώσεως. Διότι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τελευταίαν, ἡ ποικιλόχρωσις προσβάλλει πρῶτον τὰς κυρίας νευρώσεις καὶ ἡ περιορίζεται ἐκεῖ ἢ καταλαμβάνει μέρος ἢ καὶ ὅλοκληρον τὸ ἔλασμα.

Ἐπίσης τὸ χρῶμα τῆς κηλιδώσεως εἶναι κίτρινον, ζωηρόν, χρυσιζόν, καναρινί, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν χλωρῶσιν ἀσβεστίου οἴπου τὸ χρῶμα εἶναι ἄτονον λευκάζον κίτρινον.

Τὸ σύμπτωμα τοῦτο λίαν σοβαρὸν καὶ μεμονωμένως ἐμφανιζόμενον εἰς σοβαρὰν ἔκτασιν εἰς Ἰσπανίαν, Πορτογαλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἑλβετίαν, δὲν ἐσημειώθη εἰσέτι εἰς Ἑλλάδα εἰς ἔκτασιν σοβαράν.

δ) Μ ω σ α ἱ κ ω σ ι ς : Τὴν ἀνοίξιν εἶναι δυνατόν νὰ διακρίνωμεν φύλλα μὲ κηλίδας ἀνοικτοτέρου πρασίνου χρώματος, ὁρατὰς εἰς τὸ διερχόμενον φῶς.

ε) Κ α ρ ο ὑ λ ι α σ μ α : (Συστροφή τῶν φύλλων). Δὲν διεπιστώσαμεν μέχρι σήμερον τὴν ὑπαρξιν τοῦ συμπτώματος αὐτοῦ.

Μ.κροσκοπικὰ συμπτώματα

Ἐξ αὐτῶν δὲν θὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ

τῶν ἀναφερομένων νευρώσεων τοῦ φύλλου τῶν κορυφῶν, ἢ τοῦ ἐλάσματος τῶν φύλλων.

Θὰ ἐπιμεινώμεν ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἐνδοκυττάρων ἢ ἐνδοαγγειακῶν κορδονίων λόγω τῆς μεγάλης σημασίας ὡς μέσον διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς ἀσθeneίας.

Πρῶτος ὁ ΡΕΤΡΙ τὸ 1912 ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς σχέσεως μεταξὺ τῆς παρουσίας κορδονίων ἐντὸς τῶν ἀγγείων τοῦ ξύλλου κυρίως καὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀσθeneίας.

Τὰ κορδόνια ἀνευρίσκονται εἰς ὅλους τοὺς ἰστούς τῆς ἀμπέλου. Γεννῶνται καὶ εἰς τὸ κάμβιον ὡς ἀπέδειξεν ὁ ΡΕΤΡΙ. Ἔχουν σχῆμα βακτηρίας. Εἰς τὸ μικροσκοπίον εἰς κάθετον τομὴν τῆς κληματίδος, διακρίνονται εὐκόλως ἀκόπως καὶ ὑπὸ μικρὰν μεγέθυνσιν εἰς τὰ ἀγγεῖα τοῦ ξύλου ὑπὸ μορφὴν ραβδίων μὲ κατεύθυνσιν παράλληλον πρὸς τὰς ἐντερωνίου ἀκτίνας. Ἀναγνωρίζονται εὐκόλως λόγω τῆς διαθλαστικότητός των ἣτις κάμνει νὰ φαίνονται ὡς ὑάλινα ἴνες. Συνήθως ἀνευρισκόμενα εἰς ἕν ἀγγεῖον ἀνευρίσκονται καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀκτίνας ἀγγεία τοῦ ξύλου, ὡσὰν νῆμα ἐνοῦν τὸ κέντρον τῆς κληματίδος πρὸς τὴν περιφέρειαν.

Χρῶννται, ὁμοίως πρὸς τὰς παρειαὶς τῶν ἀγγείων, ὅπερ δεῖκνυται ὅτι ἔχουν τὴν ἴδιαν μὲ αὐτὰς σύστασιν. Ἐρευνᾶ πολλοὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς σημασίας αὐτῶν ὡς διαγνωστικοῦ μέσου. Πάντοτε δὲ διεπιστώθη ὅτι ὑπαρξὶς κορδονίων καταδεικνύει καὶ τὴν ὑπαρξιν ἀσθeneίας.

Δυστυχῶς δὲν ἐπαληθεύεται τὸ ἀντίστροφον.

Ἄνυπαρξία κορδονίων δὲν ἐπιβεβαιοῖ ἀνυπαρξίαν καὶ τῆς ἀσθeneίας. Τοῦτο δὲ διότι πολλὰ ποικιλία Εὐρωπαϊκῶν ἀμπέλων δὲν παρουσιάζουν ἐνδοαγγειακὰ κορδόνια, ἄν καὶ